

DECIZIA nr. 246 din 25.08.2021 privind soluționarea contestației
formulată de AN, cu domiciliul în ... sector ..., București,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR_REG_..../04.08.2021

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată cu adresa nr.2021, înregistrată sub nr. MBR_REG_.../04.08.2021 de către Biroul Vamal de Interior X cu privire la soluționarea contestației domnului AN, transmisă prin poștă în data de2021 și înregistrată la Biroul Vamal de Interior X sub nr. .../25.06.2021.

Obiectul contestației îl constituie decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. B.V.I. daccx/xx.rr.2021, emisă de Biroul Vamal de Interior X și comunicată prin poștă în data de2021 prin care s-au stabilit accesorii aferente obligațiilor vamale în sumă de **5 lei**, din care:

- D lei dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale, accizelor, TVA vamă și comisionului vamal;
- P lei penalități de întârziere aferente taxelor vamale, accizelor țigarete, TVA vamă și comisionului vamal.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269 și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de AN.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată împotriva deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. B.V.I. daccx/xx.rr.2021 domnul AN susține că decizia atacată nu deslusește originea creanțelor accesorii, în tabelul anexat deciziei fiind indicată o decizie pentru regularizarea situației cu numărul SPqqq/2 din 10/31/2016 și că nu i s-a comunicat niciodată titlul de creanță original (emis, probabil, cândva anterior anului 2016). Contribuabilul susține că aplicarea în anul 2021 a unor dobânzi și penalități aferente anului 2016 (sau anterior acestuia) reprezintă un abuz de drept și înțelege să invoce depășirea termenului legal de prescriere a creanțelor de natură fiscală potrivit art. 215 și urm. din Codul de procedură fiscală, având în vedere că nu i-a fost comunicat niciun titlu de creanță fiscală/act administrativ fiscal referitor la o eventuală creanță fiscală principală.

Contribuabilul afirmă că ”oricum, admit că aceasta este doar o supoziție la care sunt restrâns prin nerespectarea obligațiilor de comunicare, ce le revin de lege, organelor fiscale”.

II. Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. B.V.I. daccx/xx.rr.2021 Biroul Vamal de Interior X a stabilit în sarcina contribuabilului AN accesorii în sumă de 5 lei, din care D lei reprezintă dobânzi de întârziere și P lei penalități de întârziere. Accesoriile au fost calculate pentru perioada 01.01.2017-

31.12.2020 pentru debite reprezentând taxe vamale, accize, TVA vamă și comision vamal, individualizate prin decizia/documentul nr. SPqqq din 31.10.2016.

III. Față de constatările organelor vamale, susținerile contestatarului, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă un contribuabil datorează accesoriile stabilite în sarcina sa de organele vamale, în condițiile în care debitele pentru care s-au stabilit accesoriile au fost individualizate printr-o sentință penală pe deplin opozabilă contribuabilului, iar din documentele existente la dosarul cauzei s-a constatat existența unor cauze de întrerupere a cursului prescripției extinctive invocată de contribuabilul contestatar.

În fapt, potrivit copiei minutei sentinței penale nr. qqg, existentă în fotocopie la dosarul cauzei, contribuabilul AN a fost condamnat prin sentința penală nr. qqg/09.06.2006 a Tribunalului X - Secția penală, pronunțată în dosarul nr. DPx/2004 pentru săvârșirea infracțiunii de folosire la autoritatea vamală a documentelor falsificate prevăzute de art. 178 din Legea nr. 141/1997, fiind obligat la plata sumei de L lei (ROL) cu titlu de debit, la care se vor adăuga contravaloare comision, accize, TVA și majorări de întârziere.

Prin decizia penală nr. WWW/09.02.2009, definitivă, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală a fost casată decizia penală nr. 39/29.04.2008 a Curții de Apel X - Secția Penală și, în parte, sentința penală nr. qqg/09.06.2006 a Tribunalului X - Secția Penală în ceea ce privește aplicarea pedepselor accesorii și completare, cu menținerea în rest a celorlalte dispoziții ale sentinței penale, inclusiv a sumelor datorate bugetului de stat, după cum reiese din adresa Autorității Naționale a Vămirilor nr. .../24.02.2009 către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale H.

Pentru încasarea debitului și a accesoriilor aferente conform sentinței penale nr. qqg/09.06.2006 a fost emisă somația nr. SOM/19.01.2012 pentru suma totală de T lei, din care:

- F1 lei debite conform sentinței penale nr. qqg/09.06.2006, din care: F2 lei taxe vamale, F3 lei accize, F4 lei TVA vamă și F5 lei comision vamal;

- A1 lei accesorii aferente debitelor calculate până la data de 10.01.2012, din care: A2 lei accesorii aferente taxelor vamale, A3 lei accesorii aferente accizelor, A4 lei accesorii aferente TVA-ului și A5 lei accesorii aferente comisionului vamal, calculate prin procesul-verbal privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu nr. TLX/19.01.2012.

Somația nr. SOM/19.01.2012 a fost transmisă contribuabilului AN prin poștă, cu scrisoare recomandată, fiind confirmată de primire în data de 23.01.2012 de către mama sa, în condițiile art. 92 din vechiul Cod de procedură civilă, conform fotocopiei confirmării de primire poștală existentă la dosarul cauzei. În data de 12.09.2012 a fost încasată din contul contribuabilului (IBAN RO90BTRL0....) suma de K lei, rămânând astfel de achitat un debit în sumă de F6 lei reprezentat de taxe vamale în sumă de F7 lei, accize în sumă de F3 lei, TVA vamă în sumă de F4 lei și comision vamal în sumă de F5 lei.

Prin decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. B.V.I. daccx/xx.rr.2021 Biroul Vamal de Interior X a actualizat pentru perioada 01.01.2017-31.12.2020 accesoriile aferente debitului neachitat conform sentinței penale nr. qqq cu suma de S lei, din care:

- S1 lei dobânzi și S2 lei penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- S3 lei dobânzi și S4 lei penalități de întârziere aferente accizelor;
- S5 lei dobânzi și S6 lei penalități de întârziere aferente TVA vamă;
- S7 lei dobânzi și S8 lei penalități de întârziere aferente comisionului vamal.

Prin contestația formulată contribuabilul AN invocă necomunicarea titlului de creanță prin care s-a stabilit debitul pentru care s-au calculat debitele (titlul de creanță "originar") și prescrierea potrivit art. 215 și urm. din Codul de procedură fiscală.

În drept, potrivit art. 110, art. 111 și art. 112 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"Art. 110. - (1) Dreptul organului fiscal de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală, dacă legea nu dispune altfel.

(3) **Dreptul de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală".**

"Art. 111. - (1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 110 se întrerup:

a) **în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune [...]**

b) la data depunerii de către contribuabil/plătitor a declarației de impunere după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data la care contribuabilul/plătitorul corectează declarația de impunere sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a creanței fiscale datorate.

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 110 se suspendă:

a) **în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; [...]"**

"Art. 112. - Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanței fiscale, procedează la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală".

Cu privire la prescripția extinctivă, art. 2.500, art. 2.503, art. 2.537 și art. 2.541 din Codul civil preved următoarele:

"Art. 2.500. - (1) Dreptul material la acțiune, denumit în continuare drept la acțiune, se stinge prin prescripție, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de lege".

"Art. 2.503. - (1) Odată cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal, se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel".

"Art. 2.537 - Prescripția se întrerupe:

1. printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția;

2. prin introducerea unei cereri de chemare în judecată sau de arbitraj, prin înscrierea creanței la masa credală în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea

cererii de intervenție în cadrul urmăririi silite pornite de alți creditori ori prin invocarea, pe cale de excepție, a dreptului a căruia acțiune se prescrie;

3. prin constituirea ca parte civilă pe parcursul urmăririi penale sau în fața instanței de judecată până la începerea cercetării judecătorești; în cazul în care despăgubirile se acordă, potrivit legii, din oficiu, începerea urmăririi penale întrerupe cursul prescripției, chiar dacă nu a avut loc constituirea ca parte civilă;

4. prin orice act prin care cel în folosul căruia curge prescripția este pus în întârziere;

5. în alte cazuri prevăzute de lege”.

”Art. 2.541. - (1) Întreruperea șterge prescripția începută înainte de a se fi ivit cauza de întrerupere.

(2) După întrerupere începe să curgă o nouă prescripție.

(3) Dacă întreruperea prescripției a avut loc prin recunoașterea dreptului de către cel în folosul căruia curgea, va începe să curgă o nouă prescripție de același fel.

(4) În cazul în care prescripția a fost întreruptă printr-o cerere de chemare în judecată ori de arbitrar, noua prescripție a dreptului de a obține executarea silită nu va începe să curgă cât timp hotărârea de admitere a acțiunii nu a rămas definitivă.

(5) Dacă întreruperea rezultă din intervenția făcută în procedura insolvenței sau a urmăririi silite, prescripția va reîncepe să curgă de la data la care există din nou posibilitatea legală de valorificare a creanței rămase neacoperite.

(6) În cazul în care prescripția a fost întreruptă potrivit art. 2.537 pct. 3, întreruperea operează până la comunicarea ordonanței de clasare, a ordonanței de suspendare a urmăririi penale ori a hotărârii de suspendare a judecătii sau până la pronunțarea hotărârii definitive a instanței penale. Dacă repararea pagubei se acordă, potrivit legii, din oficiu, întreruperea operează până la data când cel împotriva căruia a început să curgă prescripția a cunoscut sau trebuia să cunoască hotărârea definitivă a instanței penale prin care ar fi trebuit să se stabilească despăgubirea”.

Totodată, conform art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

”Art. 3F3. - (1) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit”.

În consecință, în conformitate cu prevederile art. 91 și art. 110 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

”Art. 91. - (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală”.

”Art. 110. - (2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță sau al unui titlu executoriu, după caz.

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere;
- b) declarația fiscală;
- c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii;
- d) declarația vamală;
- e) decizia prin care se stabilesc și se individualizează datoria vamală, impozitele, taxele și alte sume care se datorează în vamă, potrivit legii, inclusiv accesoriile;
- f) procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, întocmit de organul prevăzut de lege, pentru obligațiile privind plata amenzilor contravenționale;
- g) decizia de atragere a răspunderii solidare emisă potrivit art. 28;
- h) ordonanța procurorului, încheierea sau **dispozitivul hotărârii instanței judecătorești ori un extras certificat întocmit în baza acestor acte, în cazul creanțelor fiscale stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească**”.

În speță, se reține faptul că domnul AN a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de folosire la autoritatea vamală a documentelor falsificate și a fost obligat la plata către bugetul statului a debitului în sumă de F1 lei reprezentând taxe vamale, accize, TVA vamă și comision vamal, precum și a accesoriilor aferente calculate de la data de 19.12.2001 și până la achitarea integrală a pagubei, așa cum s-a reținut și **sentința penală nr. qqq/09.06.2006** a Tribunalului X - Secția Penală, sentință ce a rămasă definitivă în anul 2009 după epuizarea căilor de atac conform deciziei penale nr. WWW/09.02.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Penală.

După cum reiese și din prevederile art. 110 alin. (3) lit. h) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015 **sentința penală nr. qqq/09.06.2006, rămasă definitivă la data de 09.02.2009** reprezintă titlul de creanță ”originar” în baza căruia contribuabilul AN a fost obligat la plata către bugetul de stat a debitului în sumă de F1 lei, precum și a accesoriilor aferente.

Cum contribuabilul AN a avut calitatea de inculpat în dosarul penal în cadrul căruia a fost pronunțată **sentința penală nr. qqq/09.06.2006 nu se poate reține susținerea contribuabilului privind ”nedeslușirea originii” creanțelor accesorii**, chiar dacă ea fost indicată în anexa deciziei contestate ca fiind echivalentă cu o decizie de regularizare a situației, dar individualizată cu numărul ”SPqqq/2”, care reprezintă acronimul **sentinței penale qqq, pe deplin cunoscută contribuabilului**, din moment ce a și exercitat căi de atac (apel și recurs) împotriva acesteia, după cum reiese din adresa ANV nr..../24.02.2009.

Mai mult, în virtutea principiului bunei-credințe reglementat de art. 12 din Codul de procedură fiscală, care trebuie să guverneze relațiile dintre contribuabili și autoritățile fiscale, contestatorul trebuia să-și îndeplinească de bunăvoie obligațiile stabilite în sarcina de instanța penală și să achite prejudiciul cauzat statului prin fapta penală pentru care a fost condamnat.

De altfel, din documentele disponibile în dosarul cauzei reiese că domnul AN a fost somat de autoritățile vamale pentru achitarea debitului stabilit de instanța penală și a accesoriilor aferente cu somația nr. SOM/19.01.2012, comunicată la adresa sa de domiciliu din localitatea R, județul Y și confirmată de primire în data de **23.01.2012**, fără ca împotriva somației comunicate contribuabilul să fi exercitat vreo cale de atac, recunoscând astfel debitele stabilite în sarcina sa și comunicate prin somație.

În ceea ce privește prescripția invocată de domnul AN, din documentele disponibile existente în dosarul cauzei se reține că debitele pentru care au fost calculate accesoriile prin decizia contestată au fost stabilite prin sentința penală nr. qq/09.06.2006, rămasă definitivă 09.02.2009, astfel că termenul de prescripție a început să curgă de la data de 1 ianuarie 2010.

În cursul anului 2012 (23.01.2012) contribuabilul a primit somația nr. SOM/19.01.2012 pentru debitele stabilite prin sentința penală nr. qq/09.06.2006 în cuantum de F1 lei plus accesoriile în sumă de A1 lei individualizate prin procesul-verbal privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu nr. TLX/19.01.2012, **fără să conteste somația, recunoscând astfel debitele stabilite în sarcina sa și a achitat în data de 12.09.2012 suma de K lei**, care a stins parțial debitul principal stabilit prin sentința penală, ceea ce reprezintă o cauză de întrerupere a cursului prescripției extinctive, astfel că începând cu data de 1 ianuarie 2013 a început să curgă un nou termen de prescripție fiscală. În data de 29.03.2016 pe numele domnului AN organul de executare, în speță Administrația Județeană a Finanțelor Publice Y a emis adresa de înștiințare privind înființarea poprii nr. .../29.03.2016, care a fost transmisă contribuabilului prin poștă cu scrisoare recomandată în data de 31.03.2016 și a fost returnată de poștă în data de 11.04.2016, fiind comunicată prin publicitate cu anunțul nr./25.04.2016 afișat în data de 25.04.2016 conform procesului-verbal privind îndeplinirea procedurii de comunicare prin publicitate nr. .../25.04.2016.

La data de 30.01.2017, în cadrul noului termen de prescripție care a început să curgă la data de 1 ianuarie 2013, Biroul Vamal de Interior X au emis pe numele contribuabilului AN decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./30.01.2017 prin care au actualizat pentru perioada 01.01.2013-31.12.2016 accesoriile aferente debitului stabilit prin sentința penală nr. qq/09.06.2006, care a fost transmisă contribuabilului prin poștă cu scrisoare recomandată în data de 31.01.2017 și a fost returnată de poștă în data de 13.02.2017, fiind comunicată prin publicitate cu anunțul nr. .../27.02.2017 afișat în data de 08.03.2017 conform procesului-verbal privind îndeplinirea procedurii de comunicare prin publicitate nr./1/550/08.03.2017. Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, comunicată cu respectarea reglementărilor legale în vigoare, **contribuabilul a fost pus în întârziere în ceea ce privește existența debitului pentru care au fost calculate accesoriile**, astfel că începând cu data de 1 ianuarie 2018 a început să curgă un nou termen de prescripție în materie fiscală.

La data de 13.05.2021, în cadrul noului termen de prescripție care a început să curgă la data de 1 ianuarie 2018, Biroul Vamal de Interior X a emis decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. B.V.I. daccx/xx.rr.2021 prin care a actualizat pentru perioada 01.01.2017-31.12.2020 accesoriile aferente debitului neachitat conform sentinței penale nr. qq/09.06.2006.

Prin urmare, nu se poate reține depășirea termenului de prescripție pentru stabilirea accesoriilor contestate, invocată chiar de contribuabil prin contestația formulată ca o "supoziție" pe motivul necomunicării „niciodată" a actului administrativ fiscal referitor la creanța fiscală principală, având în vedere că, după rămânerea definitivă a sentinței penale nr. qq/09.06.2006 prin care a fost stabilită

creanța fiscală principală, au intervenit cauze de întrerupere a cursului prescripției, după întrerupere începând să curgă un nou termen de prescripție.

În consecință, pentru considerentele ce preced și în temeiul art. 91 și art. 110 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 2.500, art. 2.503, art. 2.537 și art. 2.541 din Codul civil și art. 110, art. 111, art. 112, art. 279 și art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE:

Respinge contestația formulată de AN împotriva deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. B.V.I. daccx/xx.rr.2021, emisă de Biroul Vamal de Interior X în ceea ce privește suma de 5 lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor vamale, accizelor, TVA vamă și comisionului vamal.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.